

‘Mijn leesbril? Geen idee waar die ligt’

Toen Clement Mertens (88) aan cataract (ook ‘staar’ genoemd) moest worden geopereerd, liet hij dat bewust in het UZA doen. Met succes. ‘Het woord mirakel gebruik ik niet graag, maar ik had niet verwacht dat mijn zicht weer bijna 100% zou zijn.’

Gezeten in zijn veranda, die uitkijkt op zijn grote tuin en een volgebouwd stukje Liedekerke, toont Clement met veel plezier hoe scherp hij kan zien. ‘Zie je de blaadjes aan die boom daar? De haan ginder op de kerktoren? De antennes op die politiewagen? Wel, vroeger zag ik daar niks van, nu zie ik het allemaal perfect.’

Clements zicht begon een aantal jaar geleden flink achteruit te gaan door voortschrijdende cataract. ‘Als hij hier zat te lezen bij twee grote lampen, zei hij nog *het is hier donker*. Op de duur stak ik dan maar de algemene verlichting aan’, vertelt zijn echtgenote Andrea. Clement: ‘Het ergste was dat ik op de duur niet meer kon lezen of televisie kijken. In de krant kon ik alleen nog maar de grote titels ontcijferen. Ik werkte nog wel in mijn tuin, maar de tekst op de zakjes met zaad moest Andrea voor mij lezen. Ik moest dikwijls hulp vragen.’

Net als koning Albert

‘De plaatselijke oogarts stelde voor te opereren en zei dat ik zo 80% van mijn zicht zou herwinnen. Dat vond ik te weinig. Op het internet stuitte

ik op een artikel over prof. Tassignon van het UZA. Zij vond een nieuwe operatietechniek uit waarvoor ze internationaal erkenning heeft gekregen. Dat stond mij wel aan. En toen ik dan ook nog hoorde dat ze de koning had geopereerd, stond mijn besluit vast: ik ga naar het UZA.

Zo’n twee jaar geleden heb ik mij hier laten behandelen. Bij de eerste consultatie stond ik ervan te kijken hoe professioneel het er allemaal aan toe gaat. Vier verschillende dokters kwamen de voorbereidende onderzoeken doen. Pas op het laatst kreeg ik prof. Tassignon te zien en die besliste wat er moest gebeuren. Niet lang na die eerste consultatie werd ik aan een eerste oog geopereerd. Nog eens een maand later, toen was gebleken dat die eerste ingreep goed was gelukt, kwam mijn tweede oog aan de beurt. De operatie zelf valt geweldig mee. Ze duurt maar een kwartiertje en doet geen pijn.

Uit de controle achteraf is gebleken dat mijn zicht bijna 100% is. Dat is toch buitengewoon? Het is alsof er een nieuwe wereld voor mij is opengegaan. Mijn leesbril heb ik niet meer nodig. Ik weet niet eens meer waar hij ligt.’